

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi räjähdysvaarallisista aineista annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan räjähdysvaarallisista aineista annetun lain täydentämistä viranomaisen valvonnassa tarvittavien keinojen osalta. Valvontaviranomaisen toimivalta päästä erilaisiin valvonnan kannalta tarpeellisiin paikkoihin ehdotetaan säädettäväksi yleisempään muotoon ja näytteenotto-oikeutta laajennettavaksi. Valvontaviranomaiselle säädettäisiin oikeus saada valvontaa varten tarpeellisia tietoja. Esityksessä ehdotetaan myös säädettäväksi nykyistä laajemmin kaikista niistä valvontaviranomaisen toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen todettaessa, ettei aine tai tuote taikka näiden valmistus-, varastointi- tai käyttölaite täytä räjähdysvaarallisista aineista annetussa laissa tai sen nojalla asetettuja vaatimuksia. Ehdotetut muutokset ovat yhdensuuntaisia tuotetur-

vallisuuslaissa valvontaviranomaiselle säädettyjen toimivaltuuksien kanssa.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan valtion ja kunnan viranomaisen suoritteista perittävää maksua koskevaa säännöstä muutettavaksi uudistunutta lainsäädäntöä vastaavaksi ja vanhentuneena kumottavaksi säännös, joka koskee räjähdysvaarallisia aineita ja tuotteita koskevien asioiden käsittelyä varten olevaa lautakuntaa.

Esityksessä on otettu huomioon Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa (ETA-sopimus) räjähdysvaarallisten aineiden ja tuotteiden sekä niiden valmistus-, varastointi- ja käyttölaitteiden markkinavalvonnalle asetetut vaatimukset.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä syyskuuta 1993.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

Räjähdysvaarallisista aineista annetun lain 4 §:ssä (89/83) on säädetty valvontaviranomaisen käytettävissä olevista keinoista. Valvontaviranomaisella on oikeus päästä valvottavaan olevan aineen tai tuotteen ja niiden raaka-aineen valmistus-, varasto- ja myyntipaikkaan sekä tutkimista varten tarvittaessa ottaa aineista ja tuotteista näytteitä. Valvontaviranomainen voi kieltää epäilyksenalaisen aineen tai tuotteen valmistuksen, maahantuonnin, luovuttamisen tai käytön. Tämä kieltö on mahdollista antaa vain väliaikaisesti, kunnes tutkimukset on suoritettu. Valvontaviranomai-

nen voi myös henkilö- tai omaisuusvahinkojen estämiseksi kieltää laissa tarkoitettun aineen tai tuotteen valmistus-, varastointi- tai käyttölaitteen käytön. Lisäksi valvontaviranomainen voi määrätä tällaisen laitteen korjattavaksi tai poistettavaksi käytöstä.

Tuoteturvallisuuslain (914/86) nojalla valvontaviranomaisen käytössä olevat keinot ovat laajemmat kuin räjähdysvaarallisista aineista annetussa laissa. Eduskunnalle on annettu esitys tuoteturvallisuuslain muuttamisesta (HE 4/1993 vp), jossa esitetään valvontaviranomaisen käytössä olevien keinojen täydentämistä edelleen. Tuoteturvallisuuslaki koskee kulutus-tavaroita ja sitä sovelletaan toissijaisena kulu-

tustavaroihin vain siltä osin kuin niiden aiheuttamien terveys- ja omaisuusvaarojen ehkäisemisestä ei ole erikseen säädetty tai määrätty. Tämän vuoksi tuoteturvallisuuslain säännökset eivät miltään osin tule sovellettavaksi räjähdysvaarallisista aineista annetussa laissa tarkoitettuihin aineisiin tai tuotteisiin taikka niiden valmistus-, varastointi- tai käyttölaitteisiin. Räjähdysvaarallisista aineista annetussa laissa tarkoitettujen aineiden tai tuotteiden taikka niihin liittyvien laitteiden henkilö-, omaisuus- ja ympäristövahingonvaaran takia tulisi näitä valvovan viranomaisen käytössä olevien keinojen olla vähintään yhtä tehokkaita ja laajoja kuin kulutustavaroiden osalta.

Euroopan talousalueesta tehty sopimus (ETA-sopimus) edellyttää, että markkinoilla olevia tuotteita valvotaan tehokkaasti. Sopimukseen kuuluva kaasumaisia polttoaineita käyttäviä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettu neuvoston direktiivi (90/396/ETY) eli niin sanottu kaasulaitedirektiivi on tarkoitus saattaa voimaan räjähdysvaarallisista aineista annetun lain nojalla. Direktiivin nojalla valtioiden on järjestettävä kaasulaitteiden markkinavalvonta siten, että valvontaviranomaisella on mahdollisuus puuttua virheellisten tai muusta syystä vaarallisten kaasulaitteiden markkinointiin. Myös tämän vuoksi räjähdysvaarallisista aineista annettua lakia olisi täydennettävä viranomaisen valvontaa varten tarpeellisten keinojen osalta.

Markkinavalvonnan tehokkaan toteuttamisen varmistamiseksi ehdotetaan, että räjähdysvaarallisista aineista annetun lain 4 §:ää muutetaan ja lakiin lisätään uusi 4 a §. Lain 4 §:ssä säädettäisiin valvontaviranomaisen oikeudesta saada valvontaa varten tarpeellisia tietoja henkilöiltä, joita lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten velvoitteet koskevat. Tiedonsaantioikeus olisi lisäys viranomaisen nykyisin käytössä oleviin keinoihin. Lain 4 §:ssä säädetty toimivalta päästä erilaisiin valvonnan kannalta tarpeellisiin paikkoihin ehdotetaan määriteltäväksi yleisemmässä muodossa. Tähän liittyen ehdotetaan viranomaiselle oikeutta tehdä tarkastuksia ja ryhtyä muihin valvonnan edellyttämiin toimiin. Välittömän vaaran uhatessa viranomaisella olisi tällainen oikeus myös asuinhuoneistojen osalta. Lain 4 §:ssä olevaa valvonnan kannalta tarpeellista näytteenotto-oikeutta ehdotetaan laajennettavaksi niin, että se koskisi myös laissa tarkoi-

tettujen aineiden ja tuotteiden valmistus-, varastointi- ja käyttölaitteita.

Räjähdysvaarallisista aineista annetun lain 4 a §:ssä ehdotetaan säädettäväksi kaikista niistä valvontaviranomaisen toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen todettaessa, ettei aine tai tuote taikka sen valmistus-, varastointi- tai käyttölaite täytä tässä laissa tai sen nojalla asetettuja vaatimuksia. Koska toimenpiteet kohdistuvat yksittäisiin aineisiin tai tuotteisiin taikka tuoteryhmiin, pidetään tarkoituksenmukaisena säätää tähän liittyvä päätöksenteko valvontaviranomaiselle. Tämä vastaisi myös esimerkiksi tuoteturvallisuuslaissa ja paineastialaissa (98/73) valvontaviranomaiselle säädetyjä toimivaltuuksia.

Jos on aiheutta olettaa räjähdysvaarallisista aineista annetussa laissa tarkoitettua aineen tai tuotteen taikka sen valmistus-, varastointi- tai käyttölaitteen räjähdysvaarallisista ominaisuuksista aiheutuvan ilmeinen henkilö-, omaisuus- tai ympäristövahinkojen vaara, voisi teknillinen tarkastuskeskus lain 4 a §:n 1 momentin nojalla asettaa tilapäisesti kieltoa valmistukselle, myynnille ja muulle luovuttamiselle sekä käytölle. Koska nämä aineet, tuotteet ja laitteet ovat lähtökohtaisesti aina vaarallisia, sovellettaisiin pykälää vain, jos kyseessä on tavanomaisesta ja yleisesti tiedetystä vaarallisuudesta poikkeava välitön vaaranuhka.

Räjähdysvaarallisista aineista annetun lain 4 a §:n 1 momentissa tarkoitettua tilapäistä kieltoa täydentävät lain 4 a §:n 2 — 4 momentissa teknilliselle tarkastuskeskukselle säädetyt toimivaltuudet. Nämä tulevat sovellettaviksi, jos osoittautuu, että aine tai tuote taikka sen valmistus-, varastointi- tai käyttölaite ei täytä räjähdysvaarallisista aineista annetussa laissa tai sen nojalla asetettuja vaatimuksia. Tällöin teknillinen tarkastuskeskus voisi lain 4 a §:n 2 momentin nojalla määrätä pysyviä kieltoja ja vaatia muutoksia. Lisäksi tarkastuskeskus voisi velvoittaa myyjää, valmistajaa ja maahantuoja ilmoittamaan aineen, tuotteen tai laitteen hankineille vaaranuhasta ja samalla selvittämään haltijoiden oikeuden kaupan purkuun ja aineen, tuotteen tai laitteen palauttamiseen.

Jos räjähdysvaarallisista aineista annetun lain 4 a §:n 2 momentin mukaisia kieltoja ja vaatimuksia ei voida pitää riittävinä, voisi teknillinen tarkastuskeskus lain 4 a §:n 3 momentin nojalla määrätä myyjän, valmistajan tai maahantuojan poistamaan markkinoilta tai tekemään vaarattomaksi tai hävittämään hallus-

saan olevan aineen tai tuotteen. Vastaavasti teknillinen tarkastuskeskuksella olisi tarvittaessa mahdollisuus määrätä käyttäjä poistamaan aine tai tuote käytöstä tai tekemään se vaarattomaksi tai hävittämään se. Aineen tai tuotteen valmistus-, varastointi- ja käyttölaitteen tarkastuskeskus voisi määrätä poistettavaksi markkinoilta tai käytöstä. Jos lain 4 a §:n 2 momentin mukaisia toimenpiteitä ei voida pitää riittävinä eikä 3 momentin mukaisia toimenpiteitä tarkoituksenmukaisina, olisi teknillisellä tarkastuskeskuksella edelleen oikeus määrätä, miten aineen tai tuotteen taikka sen valmistus-, varastointi- tai käyttölaitteen suhteen olisi muuten meneteltävä.

Räjähdystvaarallisista aineista annetun lain 16 §:n 4 momentin nojalla voidaan asetuksella säätää, ettei lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ole osittain tai ollenkaan sovellettava puolustuslaitoksen osalta, mikäli se katsotaan mahdolliseksi vaarantamatta laissa tarkoitettua yleisen turvallisuuden ylläpitämistä sekä hengen ja omaisuuden suojelemista. Tämän nojalla voitaisiin puolustushallinnon hoidettavaksi säätää asetuksella lain 4 a §:ssä mainitut toimenpiteet.

Valtion maksuperustelaki (150/92) tuli voimaan vuonna 1992 ja sillä kumottiin eräiden viranomaisten toimituskirjoista ja virkatoimista suoritettavien maksujen perusteista annettu laki (806/42), johon räjähdystvaarallisista aineista annetun lain 7 §:n 1 momentissa viitataan. Valtion viranomaisen suoritteista perittävistä maksuista ei enää ole tarpeen mainita erityislainsäädännössä. Kunnan viranomaisen virkatoimista perittävistä maksuista olisi sen sijaan edelleen säädettävä lain 7 §:n 1 momentissa. Kunnan viranomaisen perimän maksun suuruuden tulisi kuitenkin vastata enintään suoritteen tuottamisesta kunnalle aiheutuvien keskimääräisten kokonaiskustannusten määrää, mikä vastaisi valtion maksuperustelaisissa säädettyä periaatetta.

Teknillisen tarkastustoiminnan alalla kauppa- ja teollisuusministeriön apuna toimii kolme lautakuntaa, *paineastialautakunta, maakaasulautakunta ja räjähdystvaarallisten aineiden lautakunta*. Lautakunnat käsittelevät paineastioiden, maakaasun ja räjähdystvaarallisten aineiden turvallisuustekniikkaan liittyviä asioita. Erityisesti lautakunnat osallistuvat omien alojensa lainsäädännön kehittämiseen. Maakaasulautakunta ja räjähdystvaarallisten aineiden lautakunta on asetettu nykyisen lain 15 §:n val-

tuutukseen perustuen. Paineastialautakunnan asettaminen perustuu asianomaiseen paineastia-asetuksen (549/73) säännökseen. Lautakunnat ovat aikaisemmin huolehtineet alojaan koskevien standardien laadinnasta Suomen Standardisoimisliiton toimialayhteisöinä. Standardisointitehtävät ovat vuoden 1992 alussa kuitenkin siirtyneet teollisuuden omille toimialajärjestöille. Nykytilanteessa on katsottu aiheelliseksi tehostaa toimintaa ja lisätä eri alojen edustajien asiantuntemuksen laajempaa hyödynnettävyyttä yhdistämällä kysymyksessä olevat lautakunnat yhdeksi turvallisuustekniikkaa laajasti käsitteleväksi neuvottelukunnaksi. Neuvottelukunnasta säädettäisiin räjähdystvaarallisista aineista annetun lain ja paineastialain yleiseen asetuksenantovaltuutukseen perustuvalla asetuksella.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole taloudellisia vaikutuksia.

3. Asian valmistelu

Esityksen valmistelussa on otettu huomioon tuoteturvallisuuslaki ja siihen esitetyt muutokset sekä Euroopan talousalueeseen liittyvissä direktiiveissä asetetut velvoitteet räjähdystvaarallisten aineiden, tuotteiden ja niihin liittyvien laitteiden markkinavalvonnasta. Esityksestä on pyydetty syksyllä 1992 lausunto oikeusministeriöltä, sisäasiainministeriöltä, puolustusministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, liikenneministeriöltä, sosiaali- ja terveysministeriöltä, työministeriöltä, ympäristöministeriöltä, teknilliseltä tarkastuskeskukselta, Teollisuuden Keskusliitolta, Kemian Keskusliitolta, Kaupan Keskusliitolta, Öljyalan Keskusliitolta, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestöltä SAK:lta, Suomen Kaupunkiliitolta, Suomen Kunnallisliitolta ja Finlands svenska kommunförbundetiltä.

4. Muita esitykseen liittyviä seikkoja

Ehdotettu laki voidaan saattaa voimaan ETA-sopimuksen voimaantulosta riippumatta, koska esityksessä sopimukseen liittyvät vain viranomaisen valvontakeinojen täydentämistä

koskevat ehdotukset. Valvontaviranomaisen valvonnassa tarvittavia keinoja olisi joka tapauksessa tarpeellista täydentää, jotta viranomaisen voisi ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin todetessaan, ettei aine tai tuote tai sen valmistus-, varastointi- tai käyttölaite täytä asetettuja vaatimuksia. Muut ehdotetut muutokset tulisi saattaa voimaan mahdollisimman nopeasti.

5. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä syyskuuta 1993.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

räjähdyshaarallista aineista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan räjähdysvaarallista aineista 19 päivänä kesäkuuta 1953 annetun lain (263/53) 15 §, *muutetaan* 4 § ja 7 §:n 1 momentti, niistä 4 § sellaisena kuin se on 21 päivänä tammikuuta 1983 annetussa laissa (89/83), sekä

lisätään lakiin uusi 4 a § seuraavasti:

4 §

Valvontaviranomaisella on oikeus saada tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvontaa varten tarvittavat tiedot aineen, tuotteen tai laitteen omistajalta, sellaiselta toiminnanharjoittajalta, joka valmistaa, tuo maahan, vie maasta, varastoi, luovuttaa, pitää hallussa tai käyttää tässä laissa tarkoitettuja aineita, tuotteita tai laitteita, sekä muulta henkilöltä, jota tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten velvoitteet koskevat.

Valvontaviranomaisella on oikeus päästä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten valvontaa varten alueelle, huoneistoon ja muuhun sellaiseen tilaan, jonne pääsy on tässä laissa tarkoitettujen valvonnan kannalta tarpeen, tehdä siellä tarkastuksia ja ryhtyä muihin valvonnan edellyttämiin toimenpiteisiin. Sanottu oikeus koskee myös asuinhuoneistoja silloin, kun on kysymys välittömän vaaratilanteen ehkäisemisestä.

Valvontaviranomaisella on oikeus saada tässä laissa tarkoitetuista aineista ja tuotteista sekä näiden valmistus-, varastointi- ja käyttölaiteista valvonnan kannalta tarpeellisia näytteitä.

4 a §

Teknillinen tarkastuskeskus voi tilapäisesti kieltää tässä laissa tarkoitettujen aineen tai tuot-

teen taikka näiden valmistus-, varastointi- ja käyttölaitteen valmistuksen, pitämisen kaupan, myynnin ja muun luovuttamisen sekä käytön, jos on aihetta olettaa, että niistä aiheutuu ilmeinen henkilö-, omaisuus- tai ympäristövaarojen vaara.

Todetessaan, ettei aine tai tuote taikka näiden valmistus-, varastointi- tai käyttölaite täytä tässä laissa tai sen nojalla asetettuja vaatimuksia, teknillinen tarkastuskeskus voi:

1) pysyvästi kieltää sen valmistuksen, pitämisen kaupan, myynnin ja muun luovuttamisen sekä käytön;

2) velvoittaa tekemään sellaisia muutoksia siihen tai sen valmistukseen, että se täyttää tämän lain ja sen nojalla annetut vaatimukset, sekä osoittamaan tämän; sekä

3) velvoittaa myyjän, valmistajan tai maahantuojan ilmoittamaan siihen liittyvästä vaarasta ja sen haltijoiden oikeudesta; tarvittaessa teknillinen tarkastuskeskus voi antaa myyjän, valmistajan tai maahantuojan kustannuksella itse tällaisen ilmoituksen.

Jos 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja muutoksia ja kieltöjä ei voida pitää riittävinä, teknillinen tarkastuskeskus voi:

1) määrätä myyjän, valmistajan, maahantuojan tai käyttäjän poistamaan markkinoilta tai käytöstä taikka tekemään vaarattomaksi tai hävittämään hallussaan olevan aineen tai tuotteen; taikka

2) määrätä aineen tai tuotteen valmistus-, varastointi- tai käyttölaitteen poistettavaksi markkinoilta tai käytöstä.

Jos 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja muutoksia ja kieltoja ei voida pitää riittävinä eikä 3 momentissa mainittuja toimenpiteitä tarkoituksenmukaisina, teknillinen tarkastuskeskus voi määrätä, miten aineen tai tuotteen taikka sen valmistus-, varastointi- tai käyttölaitteen suhteen on muuten meneteltävä.

ja määräyksissä säädetyistä tai määrätyistä kunnan viranomaisten tarkastuksista, katsastuksista ja muista virkatoimista (*suoritteista*) perittävistä maksuista päättää kunta. Perittävän maksun suuruuden tulee vastata enintään suoritteen tuottamisesta kunnalle aiheutuvien keskimääräisten kokonaiskustannusten määrää.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 1993.

7 §

Tämän lain nojalla annetuissa säännöksissä

Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Kauppa- ja teollisuusministeri *Pekka Tuomisto*

Laki

räjähdysvaarallisista aineista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan räjähdysvaarallisista aineista 19 päivänä kesäkuuta 1953 annetun lain (263/53) 15 §,
muutetaan 4 § ja 7 §:n 1 momentti, niistä 4 § sellaisena kuin se on 21 päivänä tammikuuta 1983
 annetussa laissa (89/83), sekä
lisätään lakiin uusi 4 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

4 §

Valvontaviranomaisella on oikeus tämän lain sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvomista varten päästä kulloinkin kysymyksessä olevan aineen tai tuotteen ja niiden raaka-aineen valmistus-, varasto- ja myyntipaikkaan ja tutkimista varten tarpeen vaatiessa saada aineista ja tuotteista näytteitä sekä, milloin syytä siihen on, kieltää epäilyksenalaisen aineen tai tuotteen valmistus, maahantuonti, luovuttaminen tai käyttö, kunnes tutkimus, joka on kiireellisesti toimitettava, on suoritettu. Tutkimuksen tuloksesta on viipymättä annettava tieto asianosaiselle.

Valvontaviranomainen voi henkilö- tai omaisuusvahinkojen estämiseksi asetuksella säädetävin edellytyksin myös kieltää tässä laissa tarkoitettun aineen tai tuotteen valmistus-, varastointi- tai käyttölaitteen käytön taikka määrätä laitteen korjattavaksi tai poistettavaksi käytöstä.

Ehdotus

4 §

Valvontaviranomaisella on oikeus saada tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvontaa varten tarvittavat tiedot aineen, tuotteen tai laitteen omistajalta, sellaiselta toiminnanharjoittajalta, joka valmistaa, tuo maahan, vie maasta, varastoi, luovuttaa, pitää hallussa tai käyttää tässä laissa tarkoitettuja aineita, tuotteita tai laitteita, sekä muulta henkilöltä, jota tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten velvoitteet koskevat.

Valvontaviranomaisella on oikeus päästä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten valvontaa varten alueelle, huoneistoon ja muuhun sellaiseen tilaan, jonne pääsy on tässä laissa tarkoitettun valvonnan kannalta tarpeen, tehdä siellä tarkastuksia ja ryhtyä muihin valvonnan edellyttämiin toimenpiteisiin. Sanottu oikeus koskee myös asuinhuoneistoja silloin, kun on kysymys välittömän vaaratilanteen ehkäisemisestä.

Valvontaviranomaisella on oikeus saada tässä laissa tarkoitetuista aineista ja tuotteista sekä näiden valmistus-, varastointi- ja käyttölaitteista valvonnan kannalta tarpeellisia näytteitä.

4 a §

Teknillinen tarkastuskeskus voi tilapäisesti kieltää tässä laissa tarkoitettun aineen tai tuotteen taikka näiden valmistus-, varastointi- ja käyttölaitteen valmistuksen, pitämisen kaupan, myynnin ja muun luovuttamisen sekä käytön, jos on aihetta olettaa, että niistä aiheutuu ilmeinen

Voimassa oleva laki

Ehdotus

henkilö-, omaisuus- tai ympäristövahinkojen vaara.

Todetessaan, ettei aine tai tuote taikka näiden valmistus-, varastointi- tai käyttölaite täytä tässä laissa tai sen nojalla asetettuja vaatimuksia, teknillinen tarkastuskeskus voi:

1) pysyvästi kieltää sen valmistuksen, pitämisen kaupan, myynnin ja muun luovuttamisen sekä käytön;

2) velvoittaa tekemään sellaisia muutoksia siihen tai sen valmistukseen, että se täyttää tämän lain ja sen nojalla annetut vaatimukset, sekä osoittamaan tämän; sekä

3) velvoittaa myyjän, valmistajan tai maahantuojaan ilmoittamaan siihen liittyvästä vaarasta ja sen haltijoiden oikeudesta; tarvittaessa teknillinen tarkastuskeskus voi antaa myyjän, valmistajan tai maahantuojaan kustannuksella itse tällaisen ilmoituksen.

Jos 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja muutoksia ja kieltoja ei voida pitää riittävinä, teknillinen tarkastuskeskus voi:

1) määrätä myyjän, valmistajan, maahantuojaan tai käyttäjän poistamaan markkinoilta tai käytöstä taikka tekemään vaarattomaksi tai hävittämään hallussaan olevan aineen tai tuotteen; taikka

2) määrätä aineen tai tuotteen valmistus-, varastointi- tai käyttölaitteen poistettavaksi markkinoilta tai käytöstä.

Jos 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja muutoksia ja kieltoja ei voida pitää riittävinä eikä 3 momentissa mainittuja toimenpiteitä tarkoituksenmukaisina, teknillinen tarkastuskeskus voi määrätä, miten aineen tai tuotteen taikka sen valmistus-, varastointi- tai käyttölaitteen suhteen on muuten meneteltävä.

7 §

7 §

Valvontaviranomaisen toimituksista, sen antamista toimituskirjoista ja lomakkeista sekä tutkimuslaitoksen suorittamista tutkimuksista ja antamista virallisista lausunnoista suoritettavista maksuista, jotka voidaan määrätä maksettavaksi myös palkkiona tai lunastuksena valvontaviranomaiselle, säädetään asetuksella. Lunastukset ja palkkiot määrätään eräiden viranomaisten toimituskirjoista ja virkatoimista suoritettavien maksujen perusteella 17 päivänä lokakuuta 1942 annetussa laissa (806/42) säädettyjen yleisten periaatteiden mukaan.

Tämän lain nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä säädetyistä tai määräytyistä kunnan viranomaisten tarkastuksista, katsastuksista ja muista virkatoimista (suoritteista) perittävistä maksuista päättää kunta. Perittävän maksun suuruuden tulee vastata enintään suoritteen tuottamisesta kunnalle aiheutuvien keskimääräisten kokonaiskustannusten määrää.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

15 §

Räjähdysvaarallisia aineita ja tuotteita koskevien asioiden käsittelyä varten on kauppa- ja teollisuusministeriöllä apunaan lautakunta, jonka jäsenet sanottu ministeriö määrää.

15 §

(kumotaan)

*Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 1993.*